TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2012. gada 19. janvārī*

Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 58. pants — Regula (EK) Nr. 2868/95 — 49. un 50. noteikums — Vārdiska preču zīme "R10" — Iebildumi — Nodošana — Prasības pieņemamība — "Personas, kam ir tiesības iesniegt apelācijas sūdzību" jēdziens — ITSB pamatnostādņu piemērojamība

Lieta C-53/11 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2011. gada 3. februārī iesniedza

Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv H. Krespo Kariljo [*J. Crespo Carrillo*], pārstāvis,

apelācijas sūdzības iesniedzējs,

pārējie lietas dalībnieki –

Nike International Ltd, Bīvertona [*Beaverton*] (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv M. de Husto Beilijs [*M. de Justo Bailey*], *abogado*,

prasītāja pirmajā instancē,

Aurelio Muñoz Molina, dzīvojošs Petrerā [*Petrer*] (Spānija),

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], tiesneši U. Lehmuss [*U. Lõhmus*] (referents), A. Ross [*A. Rosas*], A. O'Kīfs [*A. Ó Caoimh*] un A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*],

ģenerāladvokāts N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],

sekretāre M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 17. novembra tiesas sēdi,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

* Tiesvedības valoda – spāņu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) ar savu apelācijas sūdzību lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2010. gada 24. novembra spriedumu lietā T-137/09 *Nike International*/ITSB – *Muñoz Molina* ("R10") (Krājums, II-5433. lpp.; turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums"), ar kuru tiesa apmierināja *Nike International Ltd* (turpmāk tekstā – "*Nike*") prasību, ar kuru tā lūdza atcelt ITSB Apelāciju pirmās padomes 2009. gada 21. janvāra lēmumu lietā R 551/2008-1 (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums") atzīt par nepieņemamiem iebildumus, kurus *Nike*, pamatojoties uz valsts nereģistrētu apzīmējumu, proti, "R10", cēlusi pret Aurelio Munjosa Molinas [*Aurelio Muñoz Molina*] pieteikto šī paša apzīmējuma kā Kopienas preču zīmes reģistrāciju.

Atbilstošās tiesību normas

Regula (EK) Nr. 40/94

2 Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) ir atcelta un aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.), kas stājās spēkā 2009. gada 13. aprīlī. Tomēr, ņemot vērā iebildumu, kuru rezultātā ir pieņemts apstrīdētais lēmums, celšanas brīdi, šo tiesvedību joprojām regulē Regula Nr. 40/94, kas ir grozīta ar Padomes 2006. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1891/2006 (OV L 386, 14. lpp.; turpmāk tekstā – "Regula Nr. 40/94").

3 Regulas Nr. 40/94 57. panta, kas attiecas uz lēmumiem, par kuriem var iesniegt apelāciju [apelācijas sūdzību], 1. punktā ir paredzēts:

"Apelāciju [apelācijas sūdzību] var iesniegt par pārbaudītāju lēmumiem, par iebildumu nodaļas, preču zīmju piešķiršanas un juridisko jautājumu nodaļas un anulēšanas nodaļas lēmumiem. Apelācijas sekas ir visu darbību pagaidu atlikšana."

4 Šīs regulas 58. pantā ar nosaukumu "Personas, kam ir tiesības iesniegt apelāciju [apelācijas sūdzību] un būt pusēm apelācijas procesos" ir paredzēts:

"Apelāciju [apelācijas sūdzību] var iesniegt jebkura puse, kas iesaistīta procesā un ko lēmums ietekmējis nelabvēlīgi. Pārējās puses procesā ir apelācijas procesā piedalīties tiesīgas puses."

5 Šīs pašas regulas 59. pantā ar nosaukumu "Termiņi un apelācijas veids" ir noteikts:

"Paziņojumu par apelāciju iesniedz Birojā divu mēnešu laikā pēc tā lēmuma izziņošanas, par ko apelāciju iesniedz. Paziņojumu uzskata par iesniegtu tikai tad, kad ir samaksāta apelācijas nodeva. Četru mēnešu laikā pēc lēmuma izziņošanas iesniedz rakstveida paziņojumu, kurā izklāstīts apelācijas pamatojums."

6 Minētās regulas 73. pantā ar nosaukumu "Lēmumu pamatojums" ir paredzēts:

"Biroja lēmumos norāda to pamatojumu. Lēmumi balstās tikai uz tādiem iemesliem vai pierādījumiem, par ko attiecīgajām pusēm ir bijusi iespēja iesniegt savus apsvērumus."

7 Regulas Nr. 40/94 74. pantā ar nosaukumu "Faktu pārbaude, ko Birojs veic pēc savas iniciatīvas" ir paredzēts:

"1. Lietas izskatīšanas procesa laikā Birojs izskata faktus pēc savas iniciatīvas, tomēr lietas izskatīšanas procesos, kas attiecas uz relatīvu pamatu reģistrācijas noraidīšanai, Birojs aprobežojas ar faktu, pierādījumu un argumentu, ko puses iesniegušas, pārbaudi.

2. Birojs var neņemt vērā faktus vai pierādījumus, ko attiecīgās puses nav iesniegušas laicīgi."

Regula (EK) Nr. 2868/95

8 Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 303, 1. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 2005. gada 29. jūnija Regulu (EK) Nr. 1041/2005 (OV L 172, 4. lpp.; turpmāk tekstā – "Regula Nr. 2868/95"), 31. noteikuma ar nosaukumu "Nodošana" 1., 2., 5. un 6. punktā ir paredzēts:

"1. Pieteikums nodošanas reģistrācijai saskaņā ar [Regulas Nr. 40/94] 17. pantu ietver:

a) Kopienas preču zīmes reģistrācijas numuru;

b) sīkas ziņas par jauno īpašnieku saskaņā ar 1. noteikuma 1) punkta b) apakšpunktu;

c) ja nodošanā nav iekļautas visas reģistrētās preces vai pakalpojumi, sīkas ziņas par reģistrētajām precēm vai pakalpojumiem, uz ko attiecas nodošana;

d) dokument[us], kas attiecīgi konstatē nodošanu [kuros attiecīgi konstatēta nodošana] saskaņā ar Regulas [Nr. 40/94] 17. panta 2. un 3. punktu.

2. Vajadzības gadījumā pieteikums var ietvert jaunā īpašnieka pārstāvja vārdu un juridisko adresi, kas jāizklāsta saskaņā ar 1. noteikuma 1) punkta e) apakšpunktu.

[..]

5. Saskaņā ar 1) punkta d) apakšpunktu pietiekams pierādījums nodošanai ir:

a) fakts, ka pieteikumu nodošanas reģistrācijai parakstījis reģistrētais īpašnieks vai viņa pārstāvis un tiesību pārmantotājs vai viņa pārstāvis; vai

b) fakts, ka pieteikumam, ja to iesniedzis tiesību pārmantotājs, pievienots reģistrētā īpašnieka vai viņa pārstāvja parakstīts paziņojums, ka viņš piekrīt tiesību pārmantotāja reģistrācijai; vai

c) fakts, ka pieteikumam pievienota aizpildīta nodošanas veidlapa vai dokuments, kā precizēts 83. noteikuma 1) punkta d) apakšpunktā, ko parakstījis reģistrētais īpašnieks vai viņa pārstāvis un tiesību pārmantotājs vai viņa pārstāvis.

6. Ja nodošanas reģistrācijai piemērojamie nosacījumi, kā noteikts Regulas [Nr. 40/94] 17. panta 1. līdz 4. punktā, iepriekšminētajos 1) līdz 4) punktā un citos piemērojamajos noteikumos, nav izpildīti, Birojs šīs nepilnības dara zināmas pieteicējam. Ja nepilnības nenovērš Biroja noteiktajā termiņā, tas noraida pieteikumu par nodošanas reģistrāciju."

9 Regulas Nr. 2868/95 X sadaļa ar nosaukumu "Apelācijas sūdzības" sākas ar 48. noteikumu ar nosaukumu "Apelācijas paziņojuma saturs", kurā paredzēts:

"1. Apelācijas paziņojums ietver:

a) apelācijas iesniedzēja vārdu un adresi saskaņā ar 1. noteikuma 1) punkta b) apakšpunktu;

b) ja apelācijas iesniedzējs iecēlis pārstāvi, šī pārstāvja vārdu un juridisko adresi saskaņā ar 1. noteikuma 1) punkta e) apakšpunktu;

c) paziņojumu, kas norāda apstrīdēto lēmumu un apjomu, kādā lūdz šā lēmuma grozījumu vai anulēšanu.

2. Apelācijas paziņojumu iesniedz procedūru, kurās pieņēma apelācijai pakļauto lēmumu, valodā."

10 Šajā pašā sadaļā esošā 49. noteikuma ar nosaukumu "Apelācijas [sūdzības] noraidījums sakarā ar tās nepieņemamību" 1. un 2. punktā ir paredzēts:

"1. Ja apelācija [apelācijas sūdzība] neatbilst Regulas [Nr. 40/94] 57., 58. un 59. pantam un 48. noteikuma 1) punkta c) apakšpunktam un 2) punktam, Apelācijas padome noraida to kā nepieņemamu, ja vien katrs trūkums nav novērsts līdz Regulas [Nr. 40/94] 59. pantā noteiktā termiņa beigām.

2. Ja Apelācijas padome uzskata, ka apelācija [apelācijas sūdzība] neatbilst citām Regulas [Nr. 40/94] prasībām vai citām šo noteikumu prasībām, īpaši 48. noteikuma 1) punkta a) un b) apakšpunktam, tā attiecīgi informē apelācijas iesniedzēju un lūdz to novērst atzīmētās nepilnības tās noteiktajā termiņā. Ja apelāciju [apelācijas sūdzību] savlaicīgi neizlabo, Apelācijas padome noraida to kā nepieņemamu."

11 Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma ar nosaukumu "Apelāciju izskatīšana" 1. punktā ir paredzēts:

"Ja vien nav paredzēts citādi, noteikumus attiecībā uz procedūrām departamentā, kas pieņēmis lēmumu, pret kuru ceļ apelāciju [par kuru iesniedz apelācijas sūdzību], apelācijas procedūrām piemēro *mutatis mutandis*.

[..]

Ja apelācija ir vērsta pret [apelācijas sūdzība ir par] Iebildumu nodaļas lēmumu, [Apelāciju] Padome, izskatot apelāciju, aprobežojas ar faktiem un pierādījumiem, kas sniegti līdz termiņiem, ko saskaņā ar Regulu [Nr. 40/94] un šajā pantā iekļautajiem noteikumiem noteikusi vai precizējusi Iebildumu nodaļa, ja vien Padome neuzskata, ka saskaņā ar Regulas [Nr. 40/94] 74. panta 2. punktu jāņem vērā papildu vai papildinoši fakti un pierādījumi."

Tiesvedības priekšvēsture

12 Tiesvedības pamatā esošie fakti pārsūdzētā sprieduma 1.–9. punktā ir izklāstīti šādi:

"1. 2006. gada 2. janvārī Aurelio Munjoss Molina [ITSB] iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu [..].

2. Reģistrācijai pieteiktā preču zīme bija vārdisks apzīmējums "R10".

3. Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts 2006. gada 24. jūlija *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas Preču Zīmju Biļetenā] Nr. 30/2006.

4. 2006. gada 24. oktobrī *DL Sports & Marketing Ltda*, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 42. pantu [..], iesniedza iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju. Minētie iebildumi balstījās uz nereģistrētu preču zīmi jeb komercdarījumos izmantoto apzīmējumu "R10" un bija vērsti pret visām precēm, ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme. [..]

5. 2006. gada 28. novembrī Iebildumu nodaļa noteica *DL Sports & Marketing* [*Ltda*] četru mēnešu termiņu līdz 2007. gada 29. martam, lai tostarp pierādītu norādīto agrāko tiesību pastāvēšanu un to spēkā esamību. 2007. gada 29. martā *DL Sports & Marketing* [*Ltda*] lūdza pagarināt termiņu, un 2007. gada 8. jūnijā tai tika noteikts termiņa pagarinājums līdz 2007. gada 9. augustam. 2007. gada 24. oktobrī Iebildumu nodaļa konstatēja, ka iebildumu pamatojumam nav iesniegts neviens elements.

6. Ar 2007. gada 31. oktobra vēstuli [*Nike*] juridiskā padomniece [..] informēja Iebildumu nodaļu, ka saskaņā ar 2007. gada 20. jūnija līgumu *DL Sports & Marketing* [*Ltda*] [*Nike*] ar *Nike Inc.* starpniecību ir nodevusi īpašuma tiesības uz vairākām preču zīmēm un rūpnieciskā īpašuma tiesības (turpmāk tekstā – "cesijas līgums"). [*Nike*] juridiskā padomniece norādīja, ka no agrāko tiesību jaunā īpašnieka ir saņēmusi norādījumus turpināt iebildumu procesu, un tādēļ lūdza atļauju piedalīties šajā procesā pārstāvja statusā.

7. 2008. gada 19. februārī Iebildumu nodaļa noraidīja iebildumus, motivējot ar to, ka *DL Sports & Marketing* [*Ltda*] noteiktajā termiņā nav pierādījusi agrāko tiesību, uz kurām balstās minētie iebildumi, esamību (turpmāk tekstā – "Iebildumu nodaļas lēmums").

8. 2008. gada 28. martā [*Nike*] saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 57.–62. pantu [..] par Iebildumu nodaļas lēmumu iesniedza apelācijas sūdzību ITSB.

9. Ar [apstrīdēto lēmumu] ITSB Apelāciju pirmā padome noraidīja šo apelācijas sūdzību kā nepieņemamu, motivējot ar to, ka [*Nike*] nav iesniegusi pierādījumu savam lietas dalībnieces statusam iebildumu procesā un attiecīgi tā nav tiesīga iesniegt apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu. Apelāciju padome uzskatīja, ka procesā minētajā instancē [*Nike*] juridiskā padomniece ne vien nav norādījusi, bet arī nav iesniegusi pierādījumu, ka agrākās tiesības, uz kurām balstās iebildumi, būtu kādas no prasītājai nodotajām preču zīmēm. Tā precizēja, ka apelācijas procesa laikā [*Nike*] vēl jo vairāk nav varējusi pierādīt, ka viņa ir agrāko tiesību īpašniece. Tādējādi tā uzskatīja, ka cesijas līgums pierāda vienīgi to, ka prasītāja ir ieguvusi vairākas Kopienas preču zīmes, bet ne konkrēti agrākās tiesības, uz kurām tā atsaucas."

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

13 Ar 2009. gada 6. aprīlī iesniegtu prasības pieteikumu *Nike* cēla prasību Vispārējā tiesā, lūdzot tostarp atzīt par pieņemamu tās apelācijas sūdzību, kas iesniegta ITSB Apelāciju pirmajā padomē.

14 Prasības pamatojumam *Nike* izvirzīja četrus pamatus.

15 Vispārējā tiesa, noraidot pirmo un trešo pamatu un nevērtējot ceturto pamatu, apmierināja otro pamatu daļā attiecībā uz apstrīdēto lēmumu un attiecīgi atcēla minēto lēmumu.

16 Saistībā ar savu otro pamatu *Nike* norādīja, ka apstrīdētais lēmums ir pieņemts, pirmkārt, pārkāpjot tās tiesības uz aizstāvību, tādēļ ka šis lēmums ir pamatots ar cesijas līguma interpretāciju, par kuru *Nike* nav varējusi sniegt apsvērumus, un, otrkārt, pārkāpjot tostarp Regulas Nr. 2868/95 31. noteikuma 6. punktu, jo *Nike* nav bijusi iespēja novērst nepilnības attiecībā uz pierādījumu par agrāko tiesību nodošanu.

17 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 22.–24. un 26. punktā konstatēja, ka Apelāciju pirmā padome ir uzskatījusi, ka *Nike* nevarēja pierādīt, ka viņa ir agrāko tiesību īpašniece, un ka līdz ar to tā nebija pierādījusi savu puses statusu iebildumu procesā, un tādējādi tā nebija tiesīga pārsūdzēt Iebildumu nodaļas lēmumu. Tomēr Vispārējā tiesa uzskatīja, ka, ja neeksistē tiesību normas attiecībā uz pierādījumiem par agrāko valsts tiesību, uz kurām balstīti iebildumi, nodošanu, ITSB vadlīnijās [pamatnostādnēs] – kuras tam principā ir jāievēro – šajā ziņā tiek ņemtas vērā Regulas Nr. 2868/95 31. noteikuma 6. punktā paredzētās prasības. Tādējādi šo pamatnostādņu "C daļas: [Pamatnostādnes attiecībā uz iebildumu procesu]" "I daļas: Procesuālie jautājumi" E.VIII.1.1.1. punktā ir paredzēts, ka, ja agrāko valsts tiesību jaunais īpašnieks "informē [ITSB] par nodošanu, bet neiesniedz (pietiekamus) pierādījumus par šo nodošanu, iebildumu process ir jāaptur un jaunajam īpašniekam tiek dots divu mēnešu termiņš, lai iesniegtu pierādījumus par nodošanu".

18 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 24. punktā uzskatīja, ka nevar tikt apstrīdēta šī Regulas Nr. 2868/95 31. noteikuma 6. punkta par nodošanu, tostarp par Kopienas preču zīmju nodošanu, transponēšana attiecībā uz valsts preču zīmju nodošanu, jo gadījumā, ja valsts tiesībās nav paredzēta procedūra reģistrēto preču zīmju nodošanas reģistrēšanai, pārbaude, ko veic, lai pārliecinātos, ka patiešām ir notikusi preču zīmes, uz kuru balstīti iebildumi, nodošana, būtībā ir tā pati, ko veic ITSB kompetentā instance, vērtējot pieteikumus par Kopienas preču zīmju nodošanu. Turklāt, pat ja šī procedūra tieši attiecas uz reģistrētām valsts preču zīmēm, tā pēc analoģijas ir piemērojama nereģistrētu valsts preču zīmju nodošanai, jo pārbaude, kas jāveic ITSB, ir identiska.

19 Visbeidzot Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 25. un 26. punktā uzskatīja, ka atbilstoši Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punktam noteikumus attiecībā uz procedūrām ITSB Iebildumu nodaļā *mutatis mutandis* piemēro apelācijas procedūrām, bet ka ITSB Apelāciju pirmā padome, pārkāpjot iepriekš minētās Regulas Nr. 2868/95 normas un ITSB pamatnostādņu noteikumus, nebija devusi *Nike* iespēju iesniegt papildu pierādījumus par agrāko valsts tiesību, uz kurām tā atsaucās, nodošanu.

20 Atbildot uz ITSB argumentu, saskaņā ar kuru *Nike* lūdza aizstāt sākotnējo iebildumu iesniedzēju vienīgi pēc iebildumu procesa pabeigšanas, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 27. punktā uzskatīja, ka, pat pieņemot, ka šo pieteikumu [par aizstāšanu] nevar akceptēt, to pat var pilnībā neņemt vērā, tomēr cesionāram nevar liegt tiesības iesniegt apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu. Cesionāram kā preču zīmes, uz kuru balstīti iebildumi, īpašniekam noteikti esot tiesības pārsūdzēt lēmumu par iebildumu procesa pabeigšanu neatkarīgi no tā, vai viņš Iebildumu nodaļā ir iesniedzis pieteikumu par aizstāšanu un vai šāds pieteikums ir bijis pieņemams. Vispārējā tiesa uzskatīja, ka, lai gan Apelāciju padomei neapšaubāmi ir jāpārliecinās, ka cesionārs patiešām ir agrākās preču zīmes īpašnieks, tai šī pārbaude ir jāveic, ievērojot piemērojamās procesuālās normas, tostarp ITSB pamatnostādnes.

21 Tāpat Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 28. punktā norādīja, ka nevar arī pieņemt ITSB argumentu par to, ka *Nike* nebija iesniegusi nekādus pierādījumus, ka tai ir nodotas agrākās tiesības, uz kurām balstīti iebildumi, jo *Nike* izvirzītā iebilduma pamatā bija tieši apgalvojums, ka Apelāciju padomei esot bijusi jādod *Nike* iespēja sniegt savus apsvērumus par iesniegto pierādījumu interpretāciju vai novērst minēto pierādījumu nepietiekamību.

22 Visbeidzot, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 29. un 30. punktā noraidīja ITSB argumentu, saskaņā ar kuru Apelāciju pirmās padomes pieļautais pārkāpums nevar būt pamats apstrīdētā lēmuma atcelšanai, tādēļ ka tam neesot nozīmes attiecībā uz šī lēmuma saturu, jo iebildumi katrā ziņā bija noraidāmi tā iemesla dēļ, ka sākotnējā iebildumu iesniedzēja nebija iesniegusi pierādījumus par agrāko tiesību, uz kurām balstīti iebildumi, esamību. Vispārējā tiesa uzskatīja, ka nav apstrīdams, ka lēmumam,

ar kuru apelācijas sūdzība noraidīta kā nepieņemama, nav tāds pats saturs kā lēmumam pēc būtības. Turklāt Vispārējā tiesa nevarot tieši kontrolēt Iebildumu nodaļas lēmuma tiesiskumu, izvērtējot argumentus, kurus nav vērtējusi Apelāciju pirmā padome, lai pārbaudītu, vai Apelāciju padomes pieļautajiem procesuālajiem pārkāpumiem varēja būt ietekme uz galīgo iebildumu noraidīšanu.

23 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 31. punktā precizēja, ka tā apmierina otro pamatu, nevērtējot, vai ir tikušas pārkāptas *Nike* tiesības uz aizstāvību, kas aplūkojamas neatkarīgi no Regulas Nr. 2868/95 normām un ITSB pamatnostādņu noteikumiem.

Lietas dalībnieku prasījumi procesā Tiesā

24 ITSB savā apelācijas sūdzībā lūdz Tiesu:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu;

— taisīt jaunu spriedumu pēc būtības, noraidot prasību par apstrīdēto lēmumu, vai nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, un

— piespriest *Nike* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

25 Savā atbildes rakstā *Nike* lūdz Tiesu:

— noraidīt apelācijas sūdzību, un

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

26 Savas apelācijas sūdzības pamatojumam ITSB izvirza divus pamatus saistībā ar, pirmkārt, Regulas Nr. 2868/95 49. noteikuma, kā arī Regulas Nr. 40/94 58. panta pārkāpumu un, otrkārt, ITSB pamatnostādņu, kā arī Regulas Nr. 2868/95 49. noteikuma 1. punkta pārkāpumu.

27 Abi pamati ir jāaplūko kopā.

Lietas dalībnieku argumenti

28 ITSB saistībā ar sava pirmā pamata pirmo daļu apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nepiemērojot apelācijas procesā ne Regulas Nr. 2868/95 49. noteikumu, ne Regulas Nr. 40/94 58. pantu, proti, normas, ar kurām ir pamatots apstrīdētais lēmums.

29 ITSB uzskata, ka *Nike* bija jāpamato savs puses statuss procesā ITSB Apelāciju pirmajā padomē, iesniedzot pierādījumu, ka sākotnējais iebildumu iesniedzējs ir tai nodevis agrākas valsts tiesības, uz kurām bija balstīti iebildumi. Apstrīdētajā lēmumā esot norādīts, ka šajā Apelāciju padomē iesniegtie dokumenti nepierādot, ka *Nike* ir šo tiesību īpašniece, jo *Nike* iesniegtais cesijas līgums pierādot vienīgi to, ka tā ir ieguvusi Kopienas preču zīmes, nevis nereģistrētu valsts preču zīmi, uz kuru bija balstīti iebildumi.

30 Pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa esot kļūdaini konstatējusi robu [tiesību normās], kuru tā centās aizpildīt, izmantojot secīgu analoģiju, kā rezultātā netika ņemts vērā Regulas Nr. 2868/95 49. noteikuma 1. punkts, kas ir piemērojams šajā lietā, un ITSB Apelāciju padomēm tika noteikts pienākums piemērot ITSB pamatnostādnes un tātad – šajā lietā absolūti neiederīgas tiesību normas.

31 Atbilstoši minētā 49. noteikuma 1. punktam trūkumi saistībā ar Regulas Nr. 40/94 57.–59. pantā paredzēto nosacījumu neievērošanu esot bijuši jānovērš līdz šīs regulas 59. pantā noteiktā termiņa beigām, proti, četru mēnešu laikā no apstrīdētā lēmuma izziņošanas dienas.

32 Turklāt, ņemot vērā, ka saskaņā ar šīs pašas normas 2. punktu termiņš iespējamo trūkumu novēršanai apelācijas sūdzības iesniedzējam tiek piešķirts vienīgi tad, ja Apelāciju padome uzskata, ka apelācijas sūdzība neatbilst citām Regulas Nr. 40/94 vai Regulas Nr. 2868/95 prasībām, it īpaši – pēdējās minētās regulas 48. noteikuma 1. punkta a) un b) apakšpunkta prasībām, minētās regulas 49. noteikumā esot aizliegts ITSB Apelāciju padomēm piešķirt termiņu, lai novērstu trūkumus saistībā ar Regulas Nr. 40/94 58. panta neievērošanu. Ņemot vērā faktu, ka *Nike* šīs regulas 59. pantā paredzētajā četru mēnešu termiņā neesot pamatojusi savu puses statusu procesā, apstrīdētajā lēmumā esot pamatoti atzīts, ka *Nike* apelācijas sūdzība bija nepieņemama saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 49. noteikuma 1. punktu, aplūkotu kopsakarā ar Regulas Nr. 40/94 58. pantu.

33 Turklāt ITSB uzskata, ka ITSB Apelāciju pirmā padome, nepiešķirot termiņu, lai novērstu *Nike* apelācijas sūdzības nepieņemamību, nav pieļāvusi nekādu *Nike* tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, tādēļ ka atbilstoši Vispārējās tiesas pastāvīgajai judikatūrai faktu vērtējums ir daļa no lēmuma. Tiesības tikt uzklausītam attiecoties uz visiem šāda lēmuma pamatā esošajiem faktiskajiem un tiesību apstākļiem, bet ne uz galīgo nostāju, ko iestāde ir paredzējusi paust. Tā kā *Nike* pati bija iesniegusi attiecīgos dokumentus ITSB, tai esot bijusi iespēja paust viedokli par to nozīmi lietā.

34 ITSB saistībā ar sava pirmā pamata otro daļu apgalvo, ka Vispārējā tiesa nav izpildījusi savu pienākumu sniegt pārsūdzētā sprieduma pamatojumu, nepaužot viedokli par Regulas Nr. 40/94 58. panta, kā arī Regulas Nr. 2868/95 49. noteikuma 1. punkta piemērojamību attiecībā uz apelācijas procesu.

35 *Nike* attiecībā uz pirmo pamatu uzskata, ka Vispārējā tiesa pamatoti ir atcēlusi apstrīdēto lēmumu, tādēļ ka ITSB Apelāciju pirmā padome bija pārkāpusi Regulas Nr. 2868/95 50. noteikumu, kā arī Regulas Nr. 40/94 73. pantu, atsakot tai iespēju iesniegt papildu pierādījumus, ar kuriem iespējams apliecināt agrāko tiesību, uz kurām [tā] atsaucas, nodošanu tās labā. Saskaņā ar minēto 73. pantu ITSB lēmumi balstās tikai uz tādiem iemesliem [argumentiem] vai pierādījumiem, par ko attiecīgajām pusēm ir bijusi iespēja iesniegt savus apsvērumus; tas atbilstot minimālai tiesiskajai drošībai, kuru pusēm ir tiesības sagaidīt attiecībās ar iestādi. Regulas Nr. 40/94 58. pants nevarot attaisnot izņēmumu no šī principa.

36 *Nike* norāda, ka ITSB procesā Vispārējā tiesā neapstrīdēja ne faktu, ka apstrīdētajā lēmumā apelācijas sūdzības nepieņemamība bija pamatota ar Regulas Nr. 40/94 58. pantā paredzēto nosacījumu neievērošanu, ne faktu, ka Apelāciju pirmā padome nebija devusi *Nike* iespēju paust savu viedokli par šo nepieņemamības pamatojumu. *Nike* no tā secina, ka pārsūdzētais lēmums šī fakta dēļ, ciktāl tas attiecas uz šīs regulas 73. pantā paredzētajām tiesībām uz aizstāvību, atbilst Savienības tiesībām.

37 Turklāt *Nike* uzskata, ka Regulas Nr. 40/94 58. panta piemērošanai jābūt saderīgai ar citām šīs regulas un Regulas Nr. 2868/95 normām, it īpaši ar to, kas ir saprotams ar jēdzienu "puse" iebildumu procesā. ITSB veiktajā Regulas Nr. 40/94 58. pantā esošā termina "puse" interpretācijā tiekot sajaukts "puses" un agrāko tiesību "īpašnieka" statuss, neņemot vērā šīs regulas citās normās izmantoto dažādo terminoloģiju. Termina "puse" izmantošana šajā 58. pantā nozīmējot, ka minētā regula ļauj – *a posteriori* un savlaicīgi – pierādīt minēto "īpašnieka" statusu. Tādējādi *Nike* apgalvo, ka cesionāram šajā lietā ir tiesības iesniegt apelācijas sūdzību par lēmumu, ar kuru izbeigts iebildumu process.

38 ITSB saistībā ar savu otro pamatu par ITSB pamatnostādņu un Regulas Nr. 2868/95 49. noteikuma 1. punkta pārkāpumu uzskata, ka pārsūdzētajā spriedumā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā daļā, kurā, pamatojoties uz šīs regulas 50. noteikuma 1. punktu, ir secināts, ka ITSB Apelāciju padomēm ir jāpiemēro ITSB pamatnostādnes.

39 ITSB uzskata, ka šīs pamatnostādnes ir ITSB darbiniekiem paredzētas instrukcijas, kas izmantojamas kā pamats lēmumiem, kurus pieņem pārbaudītāji un dažādas ITSB nodaļas, bet ka ITSB Apelāciju padomēm, kuras tostarp kontrolē šo [struktūr]vienību lēmumu atbilstību Regulu Nr. 40/94 un Nr. 2868/95 normām, nevar būt pienākums tās piemērot.

40 Turklāt ITSB Apelāciju padomju lēmumi tiekot pieņemti, īstenojot saistošo kompetenci, nevis rīcības brīvību. Tādēļ šo lēmumu tiesiskumu varot vērtēt, pamatojoties vienīgi uz Regulām Nr. 40/94 un Nr. 2868/95, kā tās interpretējušas Savienības tiesas, nevis pamatojoties uz ITSB agrāko lēmumu pieņemšanas praksi.

41 Šajā kontekstā īpaši kļūdaina esot pārsūdzētajā spriedumā veiktā atsauce uz Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punktu, jo, pirmkārt, šajā normā esot precīzi norādīts, ka tā ir piemērojama, "ja vien nav paredzēts citādi", lai gan šīs pašas regulas 49. noteikums esot tieši šāda norma, kurā paredzēts citādi. Otrkārt, noteikumi, uz kuriem veikta atsauce minētajā 1. punktā, varot būt vienīgi likumdošanas akti, konkrētāk, Regulas Nr. 40/94 un Nr. 2868/95, nevis ITSB instancēm paredzētās administratīvās instrukcijas.

42 *Nike* savukārt uzskata, ka, lai gan ITSB ierobežo tiesiskuma principa ievērošana, šis birojs ir atzinis un apstiprinājis, ka "imperatīvā prasība par saderīgumu" izpaužas tostarp vairāk vai mazāk ierobežojošu iekšējo pamatnostādņu pieņemšanā. Līdz ar to esot jāpiemēro attiecīgās Regulu Nr. 40/94 un Nr. 2868/95 normas atbilstoši ITSB pamatnostādnēm. Tādēļ norāde pārsūdzētajā spriedumā uz ITSB Apelāciju padomju pienākumu piemērot šīs pamatnostādnes neveidojot kļūdu tiesību piemērošanā. Ja nepastāv īpašas tiesību normas, minētajām Apelāciju padomēm esot jāpiemēro Regulas Nr. 2868/95 31. noteikuma 6. punkts minētajās pamatnostādnēs norādītajā veidā.

43 Visbeidzot, *Nike* apgalvo, ka ITSB Apelāciju padomes papildus pušu tieši norādītajiem faktiem var ņemt vērā vispārzināmus faktus. Lai gan no Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkta izrietot, ka *inter partes* procesos pusēm ir jāiesniedz pietiekami pierādījumi par to, uz ko tās atsaucas, šī norma tomēr neatbrīvojot ITSB Apelāciju pirmo padomi no tās pienākuma izvērtēt cesijas līgumu par agrāko tiesību, uz kurām veikta atsauce, nodošanu, kurš ticis iesniegts kā dokuments, kas pamato *Nike* īpašumtiesības uz šīm tiesībām, un vēl jo vairāk tas tā esot, ņemot vērā preču zīmju, uz kurām balstīti iebildumi, plaši pazīstamo izcelsmi un īpašnieka statusu.

Tiesas vērtējums

44 ITSB saistībā ar pirmā pamata pirmo daļu, kā arī otro pamatu norāda, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 58. pantu, kā arī Regulas Nr. 2868/95 49. noteikumu, neņemot vērā šo normu piemērojamību, kā arī nosakot ITSB Apelāciju pirmajai padomei pienākumu *mutatis mutandis* piemērot ITSB pamatnostādnes, vērtējot personas, kas ir iesniegusi apelācijas sūdzību par ITSB Iebildumu nodaļas lēmumu, tiesības iesniegt apelācijas sūdzību. Vispārējā tiesa esot nolēmusi, ka Apelāciju padomei bija jādod *Nike* papildu termiņš, lai iesniegtu savus apsvērumus vai iesniegtu papildu pierādījumus attiecībā uz agrāko tiesību nodošanu, uz ko tā bija atsaukusies, lai pamatotu savas tiesības iesniegt apelācijas sūdzību.

45 Attiecībā uz apelāciju sūdzības par ITSB Iebildumu nodaļas lēmumu pieņemamību Regulas Nr. 40/94 58. panta pirmajā teikumā ir paredzēts, ka apelāciju var iesniegt jebkura puse, kas iesaistīta procesā un ko lēmums ietekmējis nelabvēlīgi.

46 Šīs regulas 59. pantā ir paredzēts, ka paziņojumu par apelāciju iesniedz ITSB divu mēnešu laikā pēc lēmuma, par kuru iesniedz apelāciju, izziņošanas un ka četru mēnešu laikā pēc lēmuma izziņošanas iesniedz rakstveida paziņojumu, kurā izklāstīts apelācijas pamatojums.

47 Regulas Nr. 2868/95, kura tostarp ietver minētā 58. un 59. panta īstenošanas noteikumus, 49. noteikuma 1. un 2. punktā ir paredzēti īpaši noteikumi attiecībā uz apelācijas sūdzības pieņemamības vērtējumu.

48 Šajā ziņā attiecībā uz apelācijas sūdzības noraidījumu nepieņemamības dēļ un noteikumiem par trūkumu novēršanu gadījumā, ja ir pamats iespējamam noraidījumam saistībā tostarp ar šajos pašos pantos paredzēto nosacījumu neievērošanu, Regulas Nr. 2868/95 49. noteikuma 1. punktā ir paredzēts, ka, ja apelācija [apelācijas sūdzība] neatbilst tostarp Regulas Nr. 40/94 58. pantā paredzētajiem nosacījumiem, Apelāciju padome noraida to kā nepieņemamu, ja vien visi konstatētie trūkumi netiek novērsti līdz šīs regulas 59. pantā noteiktā termiņa beigām.

49 Tomēr minētajā 59. pantā, kā tas ir izklāstīts arī šī sprieduma 46. punktā, ir paredzēti divi dažādi termiņi. Lai paredzētu reālu iespēju novērst minētā 49. noteikuma 1. punktā paredzētos trūkumus, ir jāņem vērā četru mēnešu termiņš no apstrīdētā lēmuma izziņošanas dienas.

50 Ne vien minētajā 1. punktā saskaņā ar tā formulējumu ITSB nav paredzēta iespēja piešķirt papildu termiņu tam, kurš iesniedz apelācijas sūdzību, lai novērstu trūkumu saistībā ar pierādījumu par tiesībām iesniegt apelācijas sūdzību, bet turklāt šī paša 49. noteikuma 2. punktā ir izslēgta šāda iespēja.

51 Šajā iepriekš minētajā punktā faktiski ir paredzēts, ka, ja Apelāciju padome uzskata, ka apelācija [apelācijas sūdzība] neatbilst citām Regulas Nr. 40/94 prasībām vai citām Regulā Nr. 2868/95, it īpaši 48. noteikuma 1. punkta a) un b) apakšpunktā, ietverto noteikumu prasībām, tā attiecīgi informē apelācijas [sūdzības] iesniedzēju un lūdz to novērst konstatētās nepilnības tās noteiktajā termiņā. Ja apelācijas sūdzība savlaicīgi netiek izlabota, Apelāciju padome noraida to kā nepieņemamu.

52 No Regulas Nr. 2868/95 49. noteikuma 2. punktā ietvertās atsauces uz "citām noteikumu [prasībām]" skaidri izriet, ka ITSB Apelāciju padome nevar piešķirt papildu termiņu gadījumā, ja ir konstatēts trūkums saistībā ar šīs normas 1. punktā skaidri minēto noteikumu, tostarp Regulas Nr. 40/94 58. panta, neievērošanu.

53 Šī neiespējamība piešķirt papildu termiņu nepadara neizmantojamas tiesības tikt uzklausītam, kas paredzētas Regulas Nr. 40/94 73. pantā, saskaņā ar kuru ITSB lēmumi balstās tikai uz tādiem iemesliem [argumentiem] vai pierādījumiem, par ko attiecīgajām pusēm ir bijusi iespēja iesniegt savus apsvērumus. Šīs tiesības nenosaka, ka ITSB Apelāciju padomei pirms galīgās nostājas pieņemšanas attiecībā uz kādas no pusēm iesniegtajiem elementiem ir pienākums piedāvāt šai pusei jaunu iespēju paust savu viedokli par minētajiem elementiem (šajā ziņā skat. 2010. gada 4. marta rīkojumu lietā C-193/09 P *Kaul*/ITSB, 58. un 66. punkts).

54 No tā izriet, ka tam, kurš iesniedz apelācijas sūdzību ITSB, ir jāpamato savas tiesības iesniegt apelācijas sūdzību Regulas Nr. 40/94 59. pantā paredzētajā četru mēnešu termiņā, citādi apelācijas sūdzība tiks noraidīta kā nepieņemama. Šai personai ir tiesības šajā pašā termiņā novērst *proprio motu*, kas ir iespējamais apelācijas sūdzības nepieņemamības pamats.

55 Attiecīgi, ja ir notikusi preču zīmes, uz kuru bijuši balstīti iebildumi, nodošana, bet šo nodošanu nav varēts ņemt vērā procesā ITSB Iebildumu nodaļā, cesionāram, lai pamatotu savas tiesības iesniegt apelācijas sūdzību, Regulas Nr. 40/94 59. pantā paredzētajā četru mēnešu termiņā ir jāiesniedz ITSB Apelāciju padomē pierādījumi par to, ka viņš nodošanas rezultātā ir kļuvis par minētā apzīmējuma īpašnieku, citādi viņa apelācijas sūdzība tiks noraidīta kā nepieņemama.

56 No tā izriet, ka Vispārējā tiesa šajā lietā, neņemot vērā Regulas Nr. 2868/95 49. noteikuma 1. punkta piemērojamību, kā arī nolemjot, ka ITSB Apelāciju pirmajai padomei, piemērojot šīs regulas 50. noteikuma 1. punktu, kā arī – pēc analoģijas – minētās regulas 31. noteikuma 6. punktu un šī sprieduma 17. punktā minēto ITSB pamatnostādņu attiecībā uz iebildumu procesiem punktu, esot bijis *mutatis mutandis* jādod *Nike* iespēja iesniegt savus apsvērumus vai papildu pierādījumus, ar kuriem iespējams pierādīt agrāko tiesību, uz kurām tā bija atsaukusies, lai pamatotu savas tiesības iesniegt apelācijas sūdzību, nodošanu, ir pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 58. pantu, kā arī Regulas Nr. 2868/95 49. noteikuma 1. un 2. punktu.

57 Attiecībā uz to, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā ir nospriedusi, ka ITSB Apelāciju padomēm ir pienākums piemērot ITSB pamatnostādnes, no pastāvīgās judikatūras izriet, kā to norāda arī ITSB, ka lēmumi, kas minētajām Apelāciju padomēm ir jāpieņem saskaņā ar Regulu Nr. 40/94 attiecībā uz apzīmējuma kā Kopienas preču zīmes reģistrāciju, tiek pieņemti, īstenojot saistošo kompetenci, nevis rīcības brīvību, un ka šo pašu Apelāciju padomju lēmumu tiesiskums ir jāvērtē, pamatojoties vienīgi uz šo regulu atbilstoši tam, kā to interpretējusi Savienības tiesa (šajā ziņā skat. 2005. gada 15. septembra spriedumu lietā C-37/03 P *BioID*/ITSB, Krājums, I-7975. lpp., 47. punkts; 2006. gada 12. janvāra spriedumu lietā C-173/04 P *Deutsche SiSi-Werke*/ITSB, Krājums, I-551. lpp., 48. punkts, kā arī 2009. gada 16. jūlija spriedumu apvienotajās lietās C-202/08 P un C-208/08 P *American Clothing Associates*/ITSB un ITSB/*American Clothing Associates*, Krājums, I-6933. lpp., 57. punkts).

58 Turklāt ir jākonstatē, ka šajā lietā ITSB Apelāciju pirmajai padomei Regulas Nr. 2868/95 49. noteikuma 1. punkts ir jāpiemēro atbilstoši šīs regulas 50. noteikuma 1. punkta pirmajam teikumam, saskaņā ar kuru, ja vien nav paredzēts citādi, apelācijas procedūrām *mutatis mutandis* tiek piemēroti noteikumi attiecībā uz procedūrām departamentā, kurš pieņēmis lēmumu, par kuru tiek iesniegta apelācijas sūdzība. Šīs pašas regulas 49. noteikums faktiski veido tieši šādu normu, kurā ir paredzēts citādi, jo tās īpašais mērķis ir regulēt trūkumu novēršanas noteikumus, ja pastāv [apelācijas sūdzības] nepieņemamības pamats saistībā ar puses procesā ITSB Apelāciju padomē statusa pamatošanu laikā, kad tikusi iesniegta apelācijas sūdzība. Šī fakta dēļ minētā norma šajā ziņā izslēdz iespēju *mutatis mutandis* piemērot citus noteikumus, tādus kā minētās regulas 31. noteikuma 6. punkts attiecībā uz procesiem instancē, kura ir pieņēmusi apstrīdēto lēmumu.

59 Šādos apstākļos [apelācijas sūdzības] pirmā pamata pirmā daļa, kā arī otrais pamats ir jāapmierina kā pamatoti, neizvērtējot pirmā pamata otro daļu.

60 Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 61. panta pirmās daļas otrajam teikumam Vispārējās tiesas nolēmuma atcelšanas gadījumā Tiesa var nodot lietu atpakaļ sprieduma pieņemšanai Vispārējā tiesā. Šajā lietā no iepriekš minētā izriet, ka apstrīdētais spriedums ir jāatceļ daļā, kurā Vispārējā tiesa, pārkāpjot Regulas Nr. 40/94 58. pantu un Regulas Nr. 2868/95 49. noteikumu, ir nospriedusi, ka ITSB Apelāciju pirmā padome apstrīdētajā lēmumā ir pārkāpusi Regulas Nr. 2868/95 31. noteikuma 6. punktu un 50. noteikuma 1. punktu, atzīstot par nepieņemamu *Nike* iesniegto apelācijas sūdzību. Ņemot vērā, ka Vispārējā tiesa nav izvērtējusi *Nike* izvirzīto ceturto pamatu saistībā ar kļūdu vērtējumā attiecībā uz agrāko tiesību, uz kurām veikta atsauce, cesijas līgumu, lieta ir jānodod atpakaļ Vispārējai tiesai un jāatliek lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšana.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nosprież:

1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2010. gada 24. novembra spriedumu lietā T-137/09 *Nike International*/ITSB – *Muñoz Molina* (“R10”) daļā, kurā minētā tiesa, pārkāpjot 58. pantu Padomes 1993. gada 20. decembra Regulā (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi, kas grozīta ar Padomes 2006. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1891/2006, un 49. noteikumu Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulā (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Regulu Nr. 40/94, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 2005. gada 29. jūnija Regulu (EK) Nr. 1041/2005, nosprieda, ka Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju pirmā padome savā 2009. gada 21. janvāra lēmumā lietā R 551/2008-1 ir pārkāpusi Regulas Nr. 2868/95, kas grozīta ar Regulu Nr. 1041/2005, 31. noteikuma 6. punktu un 50. noteikuma 1. punktu, atzīstot par nepieņemamu *Nike International Ltd* iesniegto apelācijas sūdzību;

2) nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai;

3) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

[Paraksti]